

# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

---

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

---

ΕΤΟΣ Τ'.—ΤΟΜΟΣ Τ'.

---

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

8 ΜΑΡΤΙΟΥ

1896-1897

# Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

## ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς  
**Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν**

καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βέλιπεργκ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς  
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται  
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΗΛΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5  
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34  
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'  
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς  
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-  
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτῶ  
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα  
εὐθύνεται ἡ συντάκτης αὐτῶν  
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-  
γραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ  
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-  
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα  
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-  
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —  
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς  
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυ-  
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι  
γραμματόσημον 50 λεπτῶν  
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτης αὐτῶν  
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

### ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δέκατον ἔτος. — Ὁ Μάρτιος (ὑπόδος Δόμνας Θωμᾶ). — Ἡ παι-  
δικὴ κοίτις (ὑπό κ. Μ. Περὰρ). — Ἡ ψῆφος τῆς Γυναικός (ἀνταπό-  
κρισις ἐξ Ἀμερικῆς ὑπό κ. Εὐτέρπη Σερέλ). — Ἡ γυναικεῖα Παί-  
δευσις ἐν Κυθωνίαις. (ὑπό Μ. Γ. Σκριθαζεθάνη). — Ἰνωσις Ρωσσί-  
δων καὶ Γαλλίδων γυναικῶν. — Γυναικεῖος κόσμος. Βιβλία. — Ἀλλη-  
λογραφία. — Συμβουλαί. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

## ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΤΟΣ

Μετὰ τὴν ἀνθοβολίαν καὶ τὸ ἄρωμα τῆς μυρωμένης ἀνοίξεως  
εἶδε τὸ φῶς ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν.» Μετὰ τὴν δροσόλουστον  
αὐρανὸν τοῦ Μαρτίου ἐξωγογήθη εἰς τὰ πρῶτά τῆς βήματτα.  
Μετὰ τὴν μουσικὴν τῆς ἀναγεννωμένης φύσεως ἀρμονίαν ἐλι-  
κνίσθησαν τὰ πρῶτά τῆς ὄνειρα καὶ ἐκυρορήθησαν αἱ πρῶ-  
ται ιδέαι, δι' ὧν διεγράφετο καὶ ἐκानονίζετο ὁ μέγας καὶ  
ὑψηλὸς σκοπὸς τοῦ βίου τῆς.

Μικρά, ἀνίσχυρος, ἀφανής, ἀγνωστος ἔτι, εἶχε τὸ θάρρος  
νὰ ὑψώσῃ σημαίαν μεγάλην, σημαίαν ἀναγεννήσεως καὶ  
προόδου ὑπὲρ τοῦ φύλου, εἰς ὃ ἀνῆκε καὶ ὑπὲρ οὗ αὐτόκλη-  
τος ἀνέλαβε νὰ ἀγωνισθῇ.

Ἡ σημερινὴ ἐπέτειος τοῦ δεκάτου ἔτους τῆς ἀποτελεῖ τὸν  
πρῶτον τοῦ βίου τῆς σταθμὸν, τὴν πρώτην χρονικὴν περίοδον,  
ἣτις ἀπαιτεῖται πρὸς ἐπιγράτησιν πάσης νέας ιδέας, πάσης  
μεγάλῃς ἀληθείας. Σήμερον εἴπερ ποτε ἄλλοτε δικαιῶται νὰ  
εἴπῃ ὅτι ἠγωνίσθη καὶ ἐνίκησε. Σήμερον δικαιῶται νὰ ἀτε-  
νίσῃ ἀτρόμητος καὶ ὑπερήφανος ὅσας καὶ ὅσους ἐπολέμησαν  
αὐτὴν ἀπὸ τὰ πρῶτά τῆς βήματτα καὶ ἐπιδείξῃ τὸ κατὰ τὴν  
ἐννεαετῆ δρᾶσίν τῆς συντελεσθὲν ὑπὲρ τῆς γυναικεῖας προ-  
όδου ἔργον τῆς.

Τὸ ἔργον τῆς τοῦτο δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ χαρακτηρίσῃ  
αὐτὴ. Μικρὴν ἐπισκόπησιν τῆς πρὸ δεκαετίας θέσεως τῆς  
Ἑλληνίδος ἐν ταῖς ἐπιστήμασι, ταῖς τέχναις, τῇ φιλολογίᾳ,  
τῇ φιλανθρωπίᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ ἀρκεῖ, ἵνα ἐν συγκρίσει πρὸς  
τὴν σήμερον ἀποδειχθῇ τί κτώρθωσεν ἢ ἐν τῇ πρώτῃ γραμ-  
μῇ ὑπὲρ τοῦ φύλου τῆς ἐν πᾶσιν ἀγωνισθεῖσα «Ἐφημερίς τῶν  
Κυριῶν.»

Ὁ ἀγὼν ἦτο ἐπίπονος, μακρὸς, ἀνιαρὸς καὶ ἐν πολλοῖς  
ἐπικίνδυνος. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο καὶ ἡ νίκη μεγλειτέρα. Ἀνέ-  
λαβε νὰ φέρῃ ὅλα τὰ βάρη, ὅλας τὰς ἀμαρτίας, τοῦ φύλου  
τῆς καὶ νὰ ὑφίσταται ὅλας τὰς κατ' αὐτοῦ ἐπιθέσεις καὶ  
μομφάς, χωρὶς νὰ πτοηθῇ, χωρὶς νὰ διστάσῃ, χωρὶς νὰ ὀπι-  
σθοχωρήσῃ. Ὅσον μεγλειτέρος ὁ ἀγὼν τόσον περισσότερον  
τὸ θάρρος τῆς. Ὅσον ἰσχυρότεραι αἱ ἐπιθέσεις, τόσον ἐντο-  
νωτέρα ἡ ὑπεράσπισις. Δὲν ὀπισθοχώρησε πρὸ οὐδεμιᾶς θυ-  
σίαις, καὶ ὅταν αὐταὶ ὑπερέβηνον τὰς ὑλικὰς δυνάμεις τῆς,  
ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Ἑλληνίς δὲν ὑστερεῖ τῶν ξένων καὶ  
αὐτὴ ἐν τῇ πορείᾳ τῆς προόδου βρῖναι ἐκ παρχληλήλου ἐν  
τῇ γυναικῇ τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

Τὴν σημαίαν τῆς γυναικεῖας προόδου, ἣν μετὰ τόσου ἔρ-  
ρους ὑψώσεν, ἔφερον ὑψηλὰ καὶ πέραν ἔτι τῶν στενῶν τῆς  
ἐθνικότητος ὁρίων, ἔσχε δὲ τὴν θριαμβευτικὴν εὐχαρίστησιν  
νὰ τὴν ἴδῃ ἠδελφωμένην ἐπὶ τῶν ἐνδοξοτέρων διεθνῶν γυ-  
ναικείων τροπαίων τῶν προοδευτικωτέρων λαῶν τῆς γῆς.

Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ μεγίστη ἀμοιβὴ τῆς, ἡ ὑπερτάτη τῶν  
ἐκινουμένων τῆς. Ἐν τῷ προσώπῳ τῆς διευθυντρίαις αὐτῆς  
οἱ ξένοι ἐτίμησαν τὸ ἀπὸ τινος προηλακισθόμενον ὄνομα τῆς  
Ἑλλάδος, ἐτίμησαν τὸν μέγαν λαόν, εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς φι-  
λολογικῆς καὶ πολιτικῆς δόξης τοῦ ὁποίου περιφανῆ κατέ-  
λαβον θέσιν ὀνόματτα γυναικῶν ἀθανάτων. Ὑπὸ τὰς δάφνας,  
ἃς ἐν τῇ ξένῃ ἔδραψε, ἐκαλύφθησαν αἱ ἀκανθαὶ δι' ὧν εἶχε  
στρωθῆ ὁ δρόμος τῶν ἀγῶνων καὶ τῆς δοκιμασίας τῆς, καὶ







Γ. Λ. Βώλον. Α. Ζ. Ζούραν. Αί. Φρ. Καλαμπακάν. Ο. Μπ. Καρουσάδες. Α. Δ. Ζαχαρώ. Γ. Λ. Ούαρ. Όλ. Μπ. Καρουσάδες. Ζ. Δ. Ε. Γαρφαλιόπου. Β. Μπ. Βρούλια. Χρήματα ελήφθησαν. Ένεργήρητε. Εύχριστούμεν. Λα Α. Τσ. Σοπωτόν. Έστειλάτε συνδρομάς;

### ΣΥΝΤΑΓΗ

*Πιζέλια ξηρά πουρέ.* Θέτετε έντος χύτρας πιζέλιχ με τόνον ύδωρ ώστε να τὰ σκεπάζη. Άφου βράσουν όλιγον χύνετε τὸ πρῶτον νερόν και προσθέτετε νέον, μίαν κουταλιάν βούτυρον, έν η̄ δύο μικρά χρομμια, έν καρότον, μαϊντανόν, 1 φύλλον δάφνης, μίαν σχιδήν σκόρδου όλιγον παχος χοιρινόν και άλατοπίπερον. Όταν βράσουν καλά, ώστε να λυώσουν εύκόλως και πιούν όλο τὸ ζουμί των, τὰ περνάτε άπό τὸ τρυπητόν, καίτε βούτυρον, και τὰ περιχύνετε. Τὸ σερβίρτε με φέταις ψωμί, τηγανισμένον με βούτυρον, ως γαρνιτούραν τοῦ ψητοῦ. Κατά τον αυτόν τρόπον γίνονται και τὰ ξηρά φασόλια, με τήν διαφοράν ότι εις τὸ πρῶτον νερόν τὰ ξεφλουρίζετε.

### ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

67 'Οδὸς Ἑρμοῦ 67

Όλοι αἱ κυρίαί πρέπει να επισκεφθοῦν τὸ εργοστάσιον τοῦ κ. Μανουπόλου παρὰ τήν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἀρ. 67, διὰ νὰ ἴδουν πὼς κατασκευάζονται διὰ μηχανημάτων τα κεντήματα επί παντός εἶδους ύφασμάτων μαλλινών, μεταξωτῶν, βιμβρακερῶν και λοιπών.

Τα δὲ βαπτιστικά του εἶνε πλέον τέλεια και αὐτῶν τῶν Παρισινῶν και στοιχιζοῦσι ἀπὸ 12 δρ. ἕως 200 ἑκάστη ἑνδυμασία.

Έν τῷ ἰδίῳ εργοστασίῳ κατασκευάζονται και παντός εἶδους φορέματα διχ μικρὰ παιδιὰ ἀπὸ 2 ἐτῶν ἕως 12. Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικά.

Δέχεται και παραγγελίας διὰ κεντήματα, καθὼς και διὰ φορέματα μικρῶν παιδιών.

φίλου του χαρωπὸς και ἐξεπλάγη ἰδὼν τὸ περίφροντι και ζοφερὸν ὄρος τοῦ Ἄντωνίου. Θε μου! ἀνεκραξέ, πόσαι ἑφημερίδες! Και να σκεπταί τις δι: ἕκαστη ἐξ αὐτῶν ἀντιπροσωπεύει και μίαν πολιτικὴν πατριάν! Εὐτύχης Γαλλία! Δουπόν, εἶσαι εὐχαριστημένος; Ἐπί όλων αὐτῶν τῶν βωμῶν τῶν ἐρυθρῶν, τῶν κυνῶν, τῶν λευκῶν, τὸ θυμίαμα καπνίζει ἀνεξαιρέτως; Ἄ! ἅ! ἰδοῦ εἰς οὐτις ἐὶ παραδάλει πρός τὸν Μπερλιόζ.

Ἦδυνασὸ καλίστα να εἴπης ότι επί τοῦ Μπερλιόζ ἔδασισε τὸ ἄρθρον του, και τήν κρίσιν του περί ἐμοῦ δὲ μόνον ὀμιλεῖ, ὄπως μεμνητὴ τήν ἀδίκον μεροληψίαν τῆς τύχης, ἀπέναντι ἐνίων καλλιτεχνῶν.

Ἔντοῦτοις πιστοποιεῖ τήν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου σου. Τήν ἀναγνωρίζει, ἀλλὰ κατα βῆθος μυκάται, και εὐγενῶς πὼς ἐκπλήσσεται. Γι: τα θελεις, φίλε μου αὐτά, σὲ αγαπῶ πολὺ, ὄστε να σὲ καταδικάσω ν' ἀναγνωθῆς ὅλα αὐτά τα παληόχαρτα τα ὅπια καμνοῦν περί ἐμοῦ λόγον. Ἄληθῶς το κοινὸν διατέθη εὐνοικῶ, ὕπερ ἐμοῦ, ἀλλ' ἡ ὑψηλὴ κοιτικὴ θὰ με πολεμήσῃ μέχρι θανάτου.

Δηλαδή θα ἐπρωτίμας να σὲ ἐσύριζον χθὲς δύο χιλιάδες ἄνθρωποι, και σήμερον τήν πρωίαν δώδεκα φαλακροὶ κυριοὶ να σοὶ πλέξωσι στεφανούς;

Ἦσαι; διότι αὔριον αὐταί αἱ δύο χιλιάδες ἀνθρώπων θὰ συνειφῶνουν πρὸς τὰς δώδεκα αὐτάς φαλακρὰς κεφαλάς, περί τῶν ὅποιον ὀμιλεῖ, και θα ἐξήτουν συγγνώμην διότι ἐγκαίρως δὲν με ἔχειροκροτήσαν! Ἄ! αὐτὴ ἡ κριτικὴ.

Ἄλλα τοῦτο θα ἀποτελεῖ ἀνατροπὴν τοῦ κόσμου, ἤτις οὔτε προ ἑκατόν ἐτῶν ἐγγινέ ποτε, και ἀκόμη μεταξὺ τῶν ἀληθῶν ἐπαναστατῶν τοῦ καθεστῶτος.

Ἐφρονούμεν ότι ἀντρέψαμεν ὅλας τὰς τυραννίας, τὰς τε κληρικὰς και τὰς βασιλικὰς. Ἄλλ' ἄλλη τις ἦδη ἀνέθυρον, ἀποστελουμένη ἀπὸ ὀμίλλον κριτικῶν, οὔτινες, πιεζόντες το κοινόν, ἀναγκάζουν αὐτὸ να κλίνη τον εὐχένα και να ὑποτασσεται. Ἄλλὰ μεταξὺ τῶν αγαθῶν αὐτῶν κυριῶν θα ὑπάρχουν και τινες λαμπρόντες τὸ μέρος σου, και ὑπερασπιζόμενοι τήν σχολήν, εις ἡν ἀνήκεις.

### ΧΗΜΙΚΟΝ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΩΝ ΒΑΦΕΙΩΝ ΠΙΣ Γ. ΝΟΜΙΚΟΥ

11 Ὀδὸς Ἀθηναίδος παρὰ τήν ἀγίαν Εἰρήνην 11

Τὸ νεοσύστατον τοῦτο βρεῖον εἶναι ἐφωδιασμένον με μηχανάς, συσκευὰς και χημικὰς βιχρὰς τὸσον τελείας, ὄστε και τὰ σπανιώτερα τῶν χρωμάτων να ἀποδιδῆ έντελέστατα. Δέν βάζη μόνον φορέματα, ἀλλὰ και χειρόκτια, και πτερά πλῶν και ἀραχνοειδῆ ὕφασματα και τάπητας και ἀνδρική ἀνδύματα, και βιμβρακερὰ ἔτι ὕφασματα. Τὰ βαφόμενα παραδίδει έντελῶς καινούργη, ἔστω και ἐὰν ἦσαν πολὺ μεταχειρισμένα και παλαιά. Καθαρίζει δὲ ἀνδρική και γυναικειὰ φορέματα, γάντια, ταινίας, τριχαπτα, ἀποδίδον τήν πρώτην λαμπρότητα.

Ταχύτης περί τήν ἐκτέλεσιν πάσης παραγγελίας μοναδικὴ, προθυμία τῆς ὑπηρεσίας μεγάλη και τιμαὶ συγκαταβατικώταται. Δέχεται ἤδη πρός βίψιμον και ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀναλαμβάνει δὲ τήν ἀποστολήν αὐτῶν ταχυδρομικῶς.

### ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Μαρίας Μπανιόλλη

'Οδὸς Ἑρμοῦ 71.

Ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ Παρισινῆ εργοστασιάρχης γυναικειῶν φορεμάτων ἐπανωφοριῶν και στηθοδέσμων κ. Βαгноλί, μετεκάλεσεν ἐσχάτως ἐκ Παρισίων διασήμους κοπτήρας και στηθοδεσμοποιούς και ἀναλαμβάνει πᾶσαν παραγγελίαν με τελειότητα μοναδικὴν διὰ τήν πόλιν μας. Αἱ τιμαὶ τῆς κ. Βαгноλί εἶναι λογικαί, ἡ ἐκτέλεσις δὲ τῆς ἐργασίας τῆς μοναδικὴ. Ὀδὸς Ἑρμοῦ ἀρ. 71.

### ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ



Ι. ΤΣΑΜΗ

'Οδὸς Σταδίου ἀριθ. 45

Δέρματα ἐκλεκτά, τέχνη και καλλιαισθησία εὐρωπαϊκὴ, τιμαὶ λογικαὶ κατέστησαν τὸ ὑποδηματοποιεῖον Τσάμη τὸ κατ' ἐξοχήν εὐνοούμενον τῶν κυριῶν και αὐτῆς τῆς Β. Αὐλῆς. Ὁ κ. Τσάμης εἶναι διὰ τήν Ἑλλάδα ἕτι ὁ Παρισινὸς Ριννὲ διὰ τήν Γαλλίαν.

Όχι, διότι πᾶσαι αἱ ἑφημερίδες εἶναι συνειρησμένοι ἐφ' ὄλων τῶν ἄλλων ζητημάτων, διαφρονουσαι μόνον ἐπὶ τῆς πολιτικῆς; ὀμαζώσουσαι τὰς μελίτσας αἵτινες διασπείρονται ἐπὶ διαφόρων δένδρουλλίων πᾶσαι, ὄπως ἐκμυζήσωσι τὰ ἄνθη, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι τῆς πείνης, και ἐπανέρχονται ἐν τῇ κυψέλη, ἐπιτιδόμεναι εις τὴν αὐτὴν ἐργασίαν τῆς κατασκευῆς τοῦ μέλιτος.

Ἄλλως τε διὰ τοῦ ἐλευθερόφρονος ὡς ἐμὲ, αἱ ἑφημερίδες πάντοτε διατηροῦν μνησικακίαν τινά. Ἄγαποῦν να ἐδικιώνται, δεικνύσουσαι ἡμᾶς διὰ τοῦ δακτύλου, και ὡς λέγει ὁ Βουσουέτος, και ἂν ἐπὶ θρόνου ἱστάμεθα, δὲν εἴμεθα οὐχ' ἤτιον ἀπηλλαγμένοι τῆς αὐστηρᾶς αὐτῶν ἐπικρίσεως; και ὕψι της ἐφ' ἡμῶν αὐθεντίας. ἐξ ὄλων τούτων, φίλε μου, Ὁ Φάρελ, ἐνοεῖς ότι ὁ ἀτυχῆς Γοδεφροά, δὲν θὰ διέβη κατά τὸν βίον του πολλὰς ἐσπέρας ὀμοίας τῆς χθὲς; Ἄλλὰ συγνώρσε με, εἶμαι εἰς ἄθλιος ἐγῶνιτης; πρό δώδεκα ὠρῶν δὲν κάμνω ἄλλο, παρά να σὲ ἐνο/ῶ ὀμιλῶν σοι περί ὅσων με ἐνδιαφέρουν, μ' εὐχαριστοῦν, με ἀπογοητεύουν. Βλέπεις δὲν ἐσπνεθίσα εἰσέτι εις τήν ἰδέαν ότι ἡ ἐπιτυχία μου δὲν εἶναι και ἰδική σου, ότι τα κέρδη μου, δὲν ἀνήκουν και εις σέ, και ὅτι ἐυχάζεσαι ἐπιτυχάνεις, και ἐπιτυχάνεις πρός ἴδιον λογαριασμόν σου. Ἡ ἐπάνοδος σου με ἔκαμε να λησμονῆσω ἐξ παρελθόντα τοῦ βίου μας ἔτη και ἐπανευρῶν σε πρό ἐμοῦ αἴφνης, ἐνόμισα ότι ἀκόμη ἀρῆσκομαι εις τὸν καιρόν, καθ' ὃν ἡ δικινοιά μου ἔλεγεν, ἡμεῖς ἐνώ τα χεῖλη μου ἔλεγον, ἐγώ.

Και ἐγώ! Ποσος χρόνος μοὶ ἐρρειάσθη, φίλε Γοδεφροά, ὄπως συνέλθω ἐκ τῆς συνθηεας τοῦ να τρώγω τὸν ἄρτον σου, και να κοιμῶμαι ὑπὸ τὴν στέγην σου; Και ὅταν ἀκόμη ἀνεχώρησα ἵνα μεταβῶ πρός ἀναζήτησιν μελλοντος δὲν ἔμοραξ τούτο δια τῶν χρημάτων σου; Ἄλλως τε, ἡσύχασε, σοὶ τὰ ἐπαναφέρειν, ἀλλ' ἴσως μοὶ τα ἔδωκες, ἄνευ ἀζητήσεως οὐδεμιᾶς.

Και ἐγώ, ὅστις ἤλπιζον ότι θα ἐπανήρξομαι πλοῦσιος! Δουπόν αἱ φουεταί σου εις Καμβόδηγν κατεστράφησαν;

(ἀκολουθεῖ)